

O istorie calificata a unei calatorii

Partea II

De Andy Mannheim

Dintre toate tarile din America Centrala mie-mi place cel mai mult Coasta lu' Rica.

Scuze. "Just in. Breaking News!" Acum mi s-a comunicat ca Egiptul a primit o telegrama (nu functioneaza telefoanele, nici internetul) din partea israelienilor:

"Urgent Memo to Egypt:
Please do not destroy the pyramids.
We will not rebuild them.

Signed,
The Jews"

sau: "Memo Urgent catre Egipt:
Va rugam sa nu distrugeti piramidele.
Noi nu le vom reconstrui.

Semnat:
Evreii".

Scuze pentru intrerupere. Unde am ramas? Ah, da, Coasta lu' Rica. In primul rand as vrea sa va spun ca, dupa parerea mea, Costa Rica si Panama sunt cele mai civilizate tari din America Centrala. Panama este, bineinteles, mai dezvoltata si mai bogata, dar eu m-am cam saturat de atata dezvoltare si bogatie si de aceea ma simt mai bine in Coasta lu' Rica. Guatemala in schimb este foarte periculoasa. Partea interesanta a Guatemalei este faptul ca ai ocazia sa-ti risti viata plecand in munti, departe de orice civilizatie si sa-ti petreci cateva zile in mijlocul "natiunii" Maya, indieni micuti (eu paream un urias din alta

lume in mijlocul lor) care traiesc azi nu mult diferit decat acum cateva sute de ani. Impresionanta mi s-a parut imbracamintea lor, foarte viu colorata (inspiratie venita de la papagali, sunt sigur). Mie mi-au placut si eu nu i-as forta sa se "civilizeze". Aratau minunat ca papagali. Poate par crud, dar nu cred ca sunt mai nefericiti decat lumea civilizata. La ei am vazut pe viu sacrificii de animale (in mijlocul unei bisericate "catolice"), shamani care fac tot felul de vraji cu ajutorul unor bucatele de oase (nu sunt sigur ca n-au fost de origine umana) si din departare, fumul unui sacrificiu uman in jungla

muntoasa (poate a fost adevarat, poate nu - asta ne-au spus locuitorii satului, iar ghidul nostru ne-a confirmat ca guvernul este la curent cu aceste lucruri, dar inchide ochii si ii lasa sa traiasca aproape independenti, in lumea lor).

In schimb, Coasta lu' Rica este o tara in dezvoltare rapida. Economia se bazeaza in principiu pe jefuirea turistilor. Cea mai cunoscuta fabrica din tara este fabrica de nasturi "Che Guevara", faimoasa in toata America Centrala. Motto-ul lor este "Nu-mi pasa daca-mi pierd automatul atat timp cat altul il ridica si continua sa traga". Angajatii (3 muncitori Maya, 2 Inca si 26 de functionari) au ajuns sa produca intr-o zi buna aproape 10 nasturi. Productia medie este de 3 nasturi/zi pe care incearca acum sa-i exporte cu intentia de a

dubla tezaurul statului in urmatoorii 2 ani. Orasul cel mai mare din tara este San Jose. Se zvoneste ca mai exista si alte orase, de care insa nimeni nu a auzit. In San Jose exista si un hotel. In centrul orasului. Se numeste Hotel Presidente. Nu va pot da adresa, fiindca in San Jose strazile nu au nume. Splendida idee care duce la cresterea economiei nationale. Turistii americani se incurca pe strazile fara nume, ajung repede la mahala care este cam la 5 metri de centru si unde pot fi jefuiti in pace mai ales de politisti care folosesc metodele atat de clar descrise de Robin Hood, stiti, eroul national al Suediei.

Corectie

Dupa ce i-am trimis prima parte a acestei istorii unui bun prieten de-al meu, redactor la National Geographic, acesta mi-a atras atentia ca nu San Jose, ci San Diego este capitala Coastei lu' Rica. San Jose este capitala lui San Francisco. Profit de aceasta ocazie sa va cer scuzele de rigoare. De vina este totala mea ignoranta, care ca side-effect ma face uneori sa casc fara oprire.

.....

Stau culcat in hamac, in fata camerei, cu kindle-ul in mana. Marianka mea iubita e plecata in jungla sa fotografieze crocodilii si, cu putin noroc si maimutele din copaci. Deodata, din spate, imi apare o ... amazoana blonda, creatura vikinga de mare exceptie, intr-un bikini prin care ochii mei bionici, patrunchatori, trec usor, natural, fara sa ma fortez. De aceea se numesc patrunchatori. Patrund. Este uda toata (relaxarea! uda ca - de-abea iesita din ocean, ca orice amazoana care se respecta). Se opreste-n fata mea si ma intreaba cu un zambet care mi se pare, la prima vedere, promitator: Mr. Andy? Aoleuuuuu, a dat norocul peste mine, mi-a trecut ca fulgerul prin minte. Dzeu exista. Nestiind cum s-o iau sa n-o speriu prea repede, ii raspund cu cele mai destepte cuvinte care-mi vin in minte: Yes, I'm Andy. Mr. Andy, sotia dvs., Marina? va roaga sa-i aduceti un chilot de baie. Va asteapta aici, in ocean. Excuse me, I don't understand. I don't either, imi spune, dar mi se pare ca si-a pierdut chilotii.

Ce s-a intamplat: In jungla, la vreo doua sute de metri de la resort este un mic lac (pond) in care o pereche de crocodili (de fapt sunt din familia caimanilor si numele lor legal din catastife este "Caimanus Crocodilensis" presupun) impreuna cu puii lor isi duc veacul. Fiindca clientii resortului se aventureaza prin padure s-au gandit astia sa inconjoare lacul cu 2 randuri de garduri de sarma. Marioara (in bikini - e foarte cald si umed in padure + se pare ca-i plac foarte mult bikini-urile) s-a gandit ca trebuie musai sa-i fotografieze de foarte aproape si nu prin cele 2 garduri.

Asa c-a sarit ambele garduri si s-a apropiat de crocodilul care "parca dormea" la malul lacului (vezi foto). La un moment dat croco a intors capul si s-a repezit spre Marina. Doamna mea e mare tenismana, fugе ca iepurasul. In 3 pasi ajunge la gard si plonjeaza peste el. Din pacate chilotul se rupe si parte din el ramane agatat de gardul din partea corcodililor (l-am recuperat mai tarziu si intentionez sa-l vand pe eBay impreuna cu povestea de rigoare). Fiind exagerat de pudica, fiind cu fundul gol usor insangerat, in mijlocul padurii, ca Alba ca Zapada, sta si se gandeste: ce ma fac acum? cum ma intorc "acasa" (trebuie sa traverseze toata statiunea ca sa ajunga la camera noastra)? Pana la urma se hotaraste. In loc s-o ia drept inainte, trage spre dreapta, prin jungla, pana ce ajunge la mare. O ia prin apa, vreo 3-400 de metri, s-asa ajunge in dreptul camerei noastre. Si mi-o trimite pe "amazoana" ca s-o recuperez.

Tenis

In primul rand vreau sa va spun ca exista un love-affair intre iubita mea sotie si clientele ei persane. Asa ca, dupa ce m-am pensionat, le-a povestit ca un profesor mai competent de tenis decat mine poate in Siberia mai poate fi gasit. Din momentul acela celularul meu era sa ia foc de-atatea telefoane (m-a costat o mica avere). Asa ca, aproape zilnic dau lectii de tenis tineretului persan din Great Neck (cu plata inainte, ghiciti de ce). Este cel mai simplu sport din lume. Le explic de la inceput: in marea majoritate a cazurilor poti lovi mingea doar in doua feluri - forehand sau backhand. Cand mingea vine pe forehand loviti forehand, cand vine pe backhand loviti backhand. Pe cei mai multi asta ii zapaceste complet. Le explic ca-i inteleg, este putin confuz (puteau sa inventeze o regula mai simpla pentru persani). Majoritatea devin imediat depresati pe viata. Am un baietel care a facut Alzheimer. Asta imi spune mie foarte clar: lectiile mele au efect (credeti c-ar fi cazul sa maresc pretul?).

In Coasta lu' Rica jucam tenis 4 ore/zi. Doua dimineata si doua seara. Ca sa puteti juca si voi 4 ore/zi (2 dimineata si 2 seara) la orice varsta, recomandarea mea de profesionist (pe gratis) este sa ma imitati pe mine (foarte important - nu strica sa aveti o racheta la indemana, fiindca puteti avea surpriza ca o minge sa treaca peste plasa si sa ajunga pe partea voastra a terenului). Deci:

- 30 de minute joc, 10 minute pauza.
- 20 de minute joc, 15 minute pauza.
- 5 minute joc, 20 de minute pauza.
- 1 minut joc, restul pana la 2 ore pauza.

Apoi va sculati de pe scaun, va stergeti de toate naduselile, va taratzi acasa, luati imediat celularul in mana si va laudati la toata lumea cat de formidabili sunteti.

Casinoul

A dat norocul peste voi.

Majoritatea dintre noi ne facem exercitiul "cardio" in gym-uri, in bazine de inot, alergand ca nebunii pe strazi, facand sport. Exerciitiul "cardio" al Marinei, spune ea, se poate face numai si numai intr-un casino. Marina totdeauna, nu este greseala, totdeauna, castiga in orice casino! Am capturat atentia voastra? Fiindca am sa va dezvalui marele secret.

Dar sa incep de la inceput. Dupa vreun an in America, ne-am hotarat intr-un week-end sa vizitam casinourile din Atlantic City. Marina s-a asezat la o masa de blackjack (21) si a inceput sa joace cu minimum posibil. Langa ea juca un tip (sa-l numim Jim) care juca la fiecare mana \$100 sau mai mult. Si castiga si castiga. Din convorbirile dintre ei a reiesit ca Jim locuieste in aceeasi localitate si este vecin cu seful dealerilor (sa-l numim Bob). Pareau prieteni. La un moment dat Bob ii spune lui Jim:

- Ai noroc Jim. Cat castigi? 15 mii? 20? Du-te acasa si bucura-te.
- Lasa Bob prostiile, nu-ti iau tie banii. Sa ma las acum cand, vezi si tu ca sunt intr-o mana atat de buna?
- Jim, asculta-ma pe mine, daca joci destul de mult, vei pierde tot ce ai facut si toti banii cu care ai venit.

Fraza asta ultima a devenit marele secret al Marinei. I s-a tiparit in minte (pana la urma Jim a pierdut absolut toti banii pe care i-a castigat si toti banii cu care a venit. Apoi a plecat). Cand am ajuns acasa mi-a spus: Andy, cred c-am descoperit cum se poate castiga la casino. Sunt perioade cand castigi si perioade cand pierzi. Ca o sinusoida care merge-n sus s-apoi isi schimba directia si merge-n jos. Sus-jos, sus-jos. Deci totul depinde de money management-ul si timing-ul tau (cum iti administrezi tu banii in timp), nu de noroc. Marea majoritate a oamenilor nu se pot scula de la masa cand castiga. Pe asta se bazeaza casinoul (dusmanul).

Eu de obicei pierd, fiindca sunt incapatanat si nedisciplinat (de aceea nu joc). Asta-i boala veche si m-am resemnat - nu voi scapa niciodata de ea. In clasa 3-a am fost dat afara din scoala. Nu, nu din aceasta cauza. Marianka in schimb n-a pierdut niciodata in viata ei. In statiune mergea de 3 ori/zi "la Iordache, la casino" cum imi spunea. Apoi voi stiti, mie nu-mi place sa argumentez asa ca n-am intrat in amanunte, dar cateodata mi-era pe limba s-o intreb: mergi la Iordache sau la casino? Ca totdeauna, se intorcea cu buzunarul plin. Secretul doamnei il vand de obicei scump, dar fiindca pe voi va consider prietenii mei fac o exceptie si am sa-l dezvalui pe gratis. Daca vreti. Daca nu, nu. Stiti - mie nu-mi place sa ma cert.

Deci, "norocul" se manifesta in timp ca o curba sinusoidala. Ca sa intelegeti mai bine va dau formula:

$$y(t) = A \cdot \sin(\omega t + \varphi)$$

Se ridica-n sus si dupa un timp musai coboara in jos (fortati-va sa fiti seriosi un singur minut; nu pot sa cred ce va trece prin minte). Deci: atunci cand curba este sus (cand castigati) luati-va catrafusele si fugiti cu viteza cea mai mare si cu castigul in buzunar (chiar daca si mai ales daca ati facut 3 blackjack-uri la rand). Daca insa pierdeti de la inceput 3-4 maini la rand, treceti imediat la o alta masa. Daca pierdeti si acolo, treceti la a treia. iar daca pierdeti si acolo - dati in judecata casinoul sau nu mai puneti mana pe carti timp de 10 ani si duceti-va imediat la doctor. Ceva nu este in regula cu dvs. (eu mai am 2 ani si ma pot din nou, a 4-a oara, apuca de blackjack. InshAllah. Inca ceva si va las. Eu v-am dezvaluit acest secret, dupa cum v-am promis, pe gratis. Dar, cand castigati, cred c-ar fi foarte bine sa-mi trimiteti 18% din castig (ca sa continuati sa aveti noroc). Daca pierdeti (fiindca eu nu garantez nimic), nu-mi trimiteti nici un ban. Rezonabil? Cinstit? Ca doar nu aveti pretentia sa va trimit eu bani. Groaznici sunteti. Dac-ati putea, ati lua si pielea de pe mine.

Apare o orchestra la barul resortului. Vin probabil de undeva de prin jungla. Surprinzator de buni. Mai ales diseusa. Cum se misca, cum se onduleaza ... Parc-ar fi din guma. Lumea nici nu aude ce ciripeste (va spun eu ce ciripeste c-am fost foarte atent: la-la la-la laaaa), artista cu mare viitor. Ne luam cappuccino-urile si vreau sa ma asez la masuta cea mai apropiata de ... orchestra, cand Virginica mea ma ia de un brat si ma taraste la o masa de-afara. Vars jumatate din cappuccino (in Italia nu se fac mai bune). "Prea mult zgomot" zice iubita mea doamna. Ai-ai-ai-ai Ai. De fapt nu este prima oara ca ma salveaza de un atac de cord. "Artistele" astea sunt un pericol public. Ar trebui interzise. Nimeni nu are o sotie mai minunata decat mine. Nu ma mai pot satura de ea. Nu ne-am mai dus la barul acela. "Prea mult zgomot".

